

Сорок третій рік

Олександр Підсуха

Коли погляну я навколо,
Я бачу села, бачу поле,
Вітчизну бачу я свою.
Чи то садок, чи тополина –
Усе це рідна Україна,
Яку я з горем впізнаю.
І, може б, не впізнав, та люди,
Які збігались звідусюди,
Повідали її ім'я.
І чорний люд, і ця руїна...
Невже це ти, моя Вкраїно,
Мій біль і радосте моя?